

TRENTNO NAJVAŽNEJŠE — PROIZVODNJA!

V letih obstoja našega podjetja smo pravzaprav gledali na tovarno le s stališča velikosti. Kako hitro se gradijo stavbe, kako se planirajo doline itd. Gledali smo tudi na obilico strojev, ki so prihajali in na druge take reči, ki na prvi pogled povedo nepoučenemu človeku, da je tukaj nekaj več kakor obrt, da je industrija.

Pri podrobnem pregledu dosedanjega našega dela lahko ugotovimo, da smo napravili mnogo, da smo ustvarili vse tiste osnovne pogoje, s katerimi lahko počasi pridemo do tovarne. Do take tovarne kot mora biti, namreč take, kjer je proizvodni proces izveden tako, da čim več izdelujejo stroji po čim krajši poti, da je dela ljudi čim manj. Ceno tovarniškimi izdelkom mora prava tovarna znižati na najnižjo možno stopnjo. Pri nas tega še zdaleka nismo dosegli kljub temu, da imamo, oziroma bomo imeli v letošnjem letu sorazmerno veliko število kar dobrih obratnih poslopij.

Dobre in cenene proizvodnje nismo dosegli zato, ker nimamo dobrega proizvodnega procesa (načina proizvodnje) in ker imamo premalo res dobrih strojev. Posrečilo se nam je dobiti nekaj podatkov iz drugih tovarn, ki jih tu za lažje razumevanje navajamo. Iz teh podatkov se n. pr. vidi, da smo med tovarnami, ki izdelujejo galanterijo in pohištvo, v pogledu stavb še kar na dobrem, po drugi strani pa smo v pogledu strojev na najslabšem mestu.

Spodnja razpredelnica nam kaže, kakšna vrednost gradbenih objektov gre na enega delavca v raznih LIP v enem dnevu:

1. LIP Cerknica	842 din
2. LIP Konjice	722 din
3. LIP Nazarje	586 din
4. KLI Logatec	463 din
5. Tovarna meril	463 din
6. Novoles Novo mesto	344 din
7. Rimske Toplice	200 din
8. Podpeč	144 din

V strojnih napravah se pa slika precej spremeni:

1. LIP Nazarje	726 din
2. Tovarna meril	604 din
3. LIP Cerknica	593 din
4. Rimske Toplice	543 din
5. LIP Konjice	509 din
6. Novoles Novo mesto	355 din
7. Podpeč	253 din
8. KLI Logatec	207 din

Vidimo torej, da smo v strojnih napravah med 8 podjetji, ki smo jih vzeli za primer, na zadnjem

mestu. Tudi v inventarju smo med temi podjetji na predzadnjem mestu. Največ ga imajo Rimske Toplice, kjer gre na enega delavca 47 din, pri nas pa le 12 dinarjev.

Seveda se že to, da imamo sorazmerno najmanj strojev in inventarja, zelo odraža pri produkciji, vendar ne v taki meri, kot bi se lahko, saj smo po produkciji, ki jo ustvari en delavec v našem podjetju v enem letu, na četrtem mestu; pogledjmo:

v Cerknici pride na delavca 960.000 din letne produkcije,

v Konjicah pride na delavca 956.000 din letne produkcije,

v Podpeči pride na delavca 652.000 din letne produkcije,

v Logatcu pride na delavca 647.000 din letne produkcije,

v Rimskih Toplicah pride na delavca 618.000 din letne produkcije,

v Novoles Novo mesto pride na delavca 544.000 din letne produkcije,

v Tovarni meril pride na delavca 451.000 din letne produkcije.

Vidimo, da je po tem pregledu daleč pred nami in pred Podpečjo LIP Cerknica in pa LIP Konjice. Verjetno je, da taka visoka vrednosti v teh dveh podjetjih ne gre na račun galanterije in pohištva, temveč na račun zabojarj.

Zanimivi so še povprečni zaslužki delavcev:

Tovarna meril ima povprečje	37.38
LIP Cerknica	36.98
LIP Nazarje	36.91
Novoles Novo mesto	35.40
KLI Logatec	34.90
Rimske Toplice	34.45
LIP Konjice	34.02
Podpeč	33.61

Vidimo torej, da smo med čistimi galanterijskimi podjetji v pogledu plač na drugem mestu.

Ustvarjeni dohodek (dobiček) pa je pri našem podjetju izredno nizek proti drugim podjetjem, kljub temu, da sorazmerno precej produciramo in pride produkcija na delavca letno 647.000 din.

Kar pogledjmo:

Rimske Toplice	6.47%
LIP Cerknica	6.08%
Podpeč	6.06%
Novoles Novo mesto	5.26%
LIP Nazarje	5.13%
LIP Konjice	4.56%
Tovarna meril	3.93%
KLI Logatec	2.57%

Kje so torej vzroki, da pri precejšnji produkciji in pri primernih plačah najmanj zaslužimo?

Kar naštejemo jih lahko:

1. Premajhni strojni park. V prvi vrsti nam manjka cilindrična brusilnica, ki brusi ob pomoči dveh delavk toliko, kakor sedaj 25 delavk. Manjkajo nam dalje še rezkarji z visokimi obrati, t. j. od 18.000 do 22.000 na minuto. Izdelki, izdelani na takih strojih, so čisti in zahtevajo polovico manj brušenja ter se laže in hitreje politirajo.

2. Premalo izpeljan in preštudirani proizvodni proces.

To izvira iz tega, ker so naši vodilni uslužbenci preveč zaposleni s samimi gradnjami ter se zaradi tega premalo posvečajo samemu strojnemu procesu.

3. Premalo izkoriščanje lesa.

Zaradi slabo urejenih skladiščnih prostorov (upamo, da bo z novimi sušilnimi lopami ta problem vsaj delno odpadel) je slab pregled nad zalogami lesa, delno koriščen les pa gre med odpadke. Če bi se les primerno vskladiščal in sortiral, bi po znanem slovenskem pregovoru: »Čez 10 let vse prav pride«, tudi marsikak kos, ki sedaj zgori v pečeh, koristno uporabili pri izdelkih, ki jih morda sedaj ne delamo pa jih bomo lahko jutri ali prihodnje leto.

4. Mešanje dveh produkcij v enem prostoru.

To se pojavlja predvsem v strojnem oddelku, kjer ima galanterija in pohištvo stroje in delovne prostvare skupaj, kar silno otežkoča pregled dela in materiala. Nemogoče je poceni delati, če se dva delavca tepeta za en stroj!

5. Pomanjkanje strokovnjakov.

Preveč dela leži sedaj na posameznih mojstrih. To ima za posledico, da izgubijo pregled nad delom in kar je najvažnejše, ne morejo proučiti modelov ter kontrolirati izvajanja. Manjka nam najmanj 5 do 6 mlajših lesnih tehnikov, ki bi z naraščanjem tovarne pomagali učiti delavce ter voditi posamezne delovne skupine.

6. Najdražji promet med vsemi tovarnami.

Vsaj danes je tako, dnevno so zaposleni po trije vozniki. Na tako velikem prostoru kot je naš, saj meri 40.000 m², bomo morali nujno urediti dobre tire in poti in na vsak način skrajšati pot lesa od žage preko skladišča do tovarne. Na tem sedaj z vso naglico delamo in upamo, da bo spomladni promet za kakih 50 odst. cenejši kot je sedaj. Tudi promet v samih obratovalnicah bo cenejši, čim bo sta zabojsarna in mehanična delavnica izdelali vozničke.

7. Energija.

DES-u plačamo letno okrog 3 milijone dinarjev za elektriko. Vse prej navedene tovarne imajo svoj lastni industrijski tok. Pri nas gre žagovina v doline in za steljo, drugod pa jo spreminjajo v elektriko.

8. Neenak delovni uspeh.

V Rimskih Toplicah, Podpeči in drugod je delovni efekt posameznega delavca vsaj pri posameznih delih precej večji. V Rimskih Toplicah delajo n. pr. valje za kosilne stroje, kot jih delamo pri nas. Na naših Hempel-polavtomatih, ki so prav taki, kot v Rimskih Toplicah, napravi delavec 470 komadov dnevno, v Rimskih Toplicah pa 900 komadov in jih poleg tega še obrusi. Torej več kakor 100 odst. razlika v delovnem efektu. Ravno tako je pri marsikaterih delovnih fazah. Krivda tukaj ni na delavcih samih, temveč tudi na tem, ker imamo pri strojih večkrat slabše orodje (nože), ter da tedaj, ko delo računemo, premalo pogledamo v drugih tovarnah, koliko se tam naredi in kakšno orodje imajo tam pri delu.

Še bi lahko naštevali vzroke, ki ovirajo dober uspeh pri nas, vendar so naštetih najvažnejši in jih bo treba najprej odpraviti. Osnovno, kar je v izgradnji naše tovarne, je pa sledeča smer, ki jo mora naš delavski svet, upravni odbor in vodstvo podjetja zavzeti:

hitro dokončati objekte, ki so v izgradnji, odrediti mizarje od galanterije ter v prihodnje objekte dokončevati, vse sile pa vreči na nabavo strojev in orodja ter na proučevanje izboljšav v sami proizvodnji.

ODKUP LESA

Osnovna surovina naše tovarne je les, ki ga dobiva v obliki hlodovine, največ bukve, jelke in smreke od gozdnih gospodarstev in privatnih gozdnih posestnikov.

Dobava lesa je bila doslej primerna, tako da v drugi polovici letošnjega leta kakih zastojev v oskrbi z lesom nismo občutili. S čedalje večjim razvojem tovarne pa si moramo rezerve in dotok lesa zagotoviti. Večji del lesa lahko dobimo iz naše neposredne okolice od gozdnih posestnikov ali kmetijskih zadrug. Prav od teh pa smo ga doslej najmanj prejeli.

Verjetno je, da smo bili temu delno sami krivi, ker smo odkupu lesa posvečali premalo pozornosti predvsem zato, ker smo dobivali velike količine lesa iz državnih gozdov. Toda ne glede na to, da smo in bomo dobivali še les iz državnih gozdov, nam prav privatni gozdni posestniki, ki imajo lepo ohranjene gozdove z zelo lepim lesom, lahko mnogo pomagajo.

Začeli bomo s široko akcijo odkupa lesa iz privatnega sektorja. Pri tem nam lahko veliko pomagajo naši delavci in uslužbenci. 80 odst. vseh pri nas zaposlenih je iz krajev, kjer je les. Mnogo je sinov in hčera naših posestnikov tudi pri nas zaposlenih. Če bi vsak naš delavec samo na svojem domu in pri svojem sosedu povedal, da tudi mi odkupujemo les in da iz tega odkupljenega lesa pravzaprav živi on sam, kmečki sin ali kmečko dekle, bi imeli pri odkupu večji uspeh.

Tudi z cenami naše podjetje ne bo najslabše. Nasprotno, vedno bomo odkupovali po najvišjih cenah, ki bodo ob času odkupa v veljavi. Na vsak način pa moramo kmete prepričati, da mi z lesom ne špekuliramo, da ga ne preprodajamo in pri tem ne iščemo visokih zaslužkov.

Mi delu naših kmetov dodajamo delo naših strojev in delavcev ter izvažamo gotove izdelke. Mi ne pustimo, da bi nas inozemci pri lesu sleparili! Kupujejo naj od nas izdelke!

Zaradi tega nimamo namena kmeta pri odkupu slepariti ali ga na kakršen koli način prikrajšati. Po drugi strani pa tudi nismo taki, kot so bili nekateri verižniki in zadruge, ki so v letošnji prvi polovici leta plačevali take cene za les, ki so škodovala narodnemu gospodarstvu in navsezadnje v največji meri tudi kmetu samemu. Da bi zatrla špekulacijo z lesom je morala državna uprava izdati ukrepe, ki so ceno hlodovini pretirano omejili, po drugi strani pa je poostrila še kontrolo nad sečnjo in odvozom lesa. Vsega tega ne bi bilo, če ne bi bilo špekulacije. Lesni prekupčevalci so si res morali napraviti nekaj milijonov zaslužka, našemu kmetu pa ogromno preglavic, jeze in nizke cene.

Mislimo, da bodo kmetje in tudi vsa poštena vodstva kmetijskih zadrug razumeli, da ima naša tovarna vso moralno pravico odkupovati v našem okolišju les. Kmetje pa naj vedo, da bo naša tovarna les stalno kupovala, da bo kupovala vse vrste lesa, proti koncu prihodnjega leta pa celo lepa drva.

Naloga članov našega kolektiva naj bi bila, da bi naš odkup propagirali med kmeti, tako da bo naše podjetje z vsemi kmeti v dobrih odnosih in bo tako začel sodelovati delavec s kmetom in kmet z delavcem.

Kaj pa restavracija?

Zadnjič je naš dopisnik pisal o potrebi dobre menze oziroma restavracije, ki bi služila v prvi vrsti delavstvu našega podjetja. Člankar je pisal

kolikor toliko upravičeno o potrebi take menze, ki bi skušala našemu delavcu dati vsaj hrano malo ceneje kot je to v drugih lokalih.

Upravni odbor je na svoji zadnji seji razpravljajal o problemu delavske prehrane. Skoro vsi člani odbora so bili mnenja, da do kake bistvene pocenitve v prehrani pri sedanjih cenah mesa in drugih živil ne more priti, pač pa se lahko povečajo obroki in delno zniža cena hrani. To bi pa bilo mogoče le pod pogojem, da bi podjetje taki menzi delno pomagalo n. pr. s kurjavo.

Zaradi tega se je upravni odbor odločil, da odpre delavsko-uslužbenko restavracijo in tako vsaj delno pomaga rešiti problem prehrane. Odborniki so tudi proučili, kje bi bil prostor za restavracijo najboljši. Prvotni predlog, da bi restavracijo postavili zadaj za tovarno, so zavrnil, ker je prostor neprikladen. Delavci bi morali hoditi na večerjo ali na kosilo predaleč preko proge, ker vsi stanujejo v smeri postaja — Kramar. Po drugi strani pa bi bila zgradba za tako restavracijo predraga, tudi če bi jo pomagali graditi s prostovoljnim delom.

Upravni odbor je sklenil, da bi bil najprimernejši prostor za menzo v bivši Puntarjevi gostilni, ki bi jo primerno uredili in menzo v najkrajšem času lahko odprli. Seveda to le v primeru, če bo lastnik oddal lokal pod primernimi pogoji. Upamo, da bo menza na ta način do zime že odprta. Kapaciteto bi imela za kakih 80 abonentov, lahko pa bi se po potrebi tudi povečala.

TUDI KRLIŠČE JE DOBRO ZALOŽENO S HLODOVINO

Nekaj o socialnem zavarovanju

Zavod za socialno zavarovanje za mesto in okraj Ljubljana je pričel v drugi polovici letošnjega leta izdajati list »Informator«. S tem hoče zavod seznanjati člane, skupine, politične in obrtniške organizacije, na eni strani z delom, ki ga zavod vrši, na drugi strani pa povečati interes zavarovancev in vseh onih, ki bodo morali voditi račune, kako se uporabljajo fondi socialnega zavarovanja. Dejavnost vseh bo jamstvo za odpravo zlorab.

Vseh zavarovancev ob pričetku drugega polletja je bilo 88.300, upokojujencev pa 22.479.

Najvišji forum zavoda je skupina, sestavljena iz članov, ki so jih izvolili zavarovanci. Poleg skupščine deluje šest komisij, katerim načelujejo od skupščine izvoljeni delegati. Pri teh komisijah dela 65 ljudi.

Zavodu načeluje in skupščini odgovarja od skupščine imenovani ravnatelj v zvezi s tajnikom. Poleg ekonomata, vložišča in tajništva, deluje še 12 odsekov. Vseh nameščencev v zavodu je 170.

Odsek za zdravstvo proučuje gibanje staleža dela nezmožnih bolnikov, zlasti tam, kjer je stalež bolnikov pri podjetjih nad normalo, to je preko 45 odstotkov.

Odsek ima tudi več referentov, tako referent zdravstvene komisije posluje v primerih, ako traja bolezen nad 2 meseca.

Referent tehnične zaščite dela preiskuje predvsem vzroke ponesrečenj pri podjetjih in vzrok visokega staleža bolnikov. Komisija, ki je pregledala 30 podjetij, je predlagala 22 podjetjem, naj plačajo poseben dopolnilni prispevek, ker je ugotovila, da

je visoki odstotek bolnikov predvsem po krivdi podjetij zaradi slabe zaščite dela in neuporabe zaščitnih sredstev.

Odsek za bolniške dajatve odmerja vse dajatve ob boleznih, nezgodi, porodu in smrti. Oskrbnino zaradi bolezni se daje zavarovancem gospodarskih podjetij, ki so bolni nad 7 dni.

Oskrbnino zavarovancem do 7 dni se plačuje z lastnim finansiranjem.

Oskrbnina znaša za zavarovance, ki so bili zavarovani do 3 mesecev pred obolenjem 50 odst., do 6 mesecev pa 75 odst., za one pa, ki so bili zavarovani nad 6 mesecev pa 100 odst. resničnega zaslужka.

Vajenci v gospodarstvu, ki se pri delu ponesrečijo, so upravičeni do 100% oskrbovalnine ne ozi-
raje se na zavarovalno dobo.

Pravica do oskrbnine ob porodniškem dopustu obsega dopust pred porodom, dopust po porodu in enkratni dodatek za otroka v znesku din 8.000.—

Porodniški dopust dobijo one osebe, ki imajo najmanj 6 mesecev zavarovalne dobe brez prekinitev. Na dodatek za otroka v znesku din 8.000 pa imajo pravico one osebe, ki imajo neprekinjeno zavarovalno dobo 20 mesecev.

Pogrebna se izplača ob smrti zavarovanca v višini odmerjenega zaslужka, odnosno zaslужka v 52 dneh. Ob smrti družinskega člana (otrok, žena) pa samo zaslужek 26 dni.

Delo v tem oddelku je na tekočem, ta odsek zaposluje 15 ljudi.

Po »Informatorju«

„Pa sem jih“

Včasih je kar dobro, če kdo pogleda malo globlje v kozarec. Potem pove take reči, ki jih sicer ne bi. Naš tovariš, ki dela v galanterijski strojni pri krožni žagi, je nekako takole modroval: »Misliš, da moj sosed na krožni res toliko naredi? Kaj še! Samo jaz sem bil nekaj mesecev toliko neumen, da sem zaslužil po dvesto dinarjev manj kot on. Normo sem točno dosegal, več za zelo težko. Sosed pa vedno kakih 20 procentov več. Pa le en dan pogledam po sihtu in vidim, kako ti vrag dvakrat izrezke šteje. Naredil je 600 kom., zapisal pa 800! Takrat je še meni šinilo v glavo. Sedaj pa zaslužim toliko, kakor on.«

Tako nekako marsikdo modruje in si misli »pa sem jih!« ko zapiše več strojnega dela kot ga je v resnici naredil. Toda kako se tak človek moti. Prav nič jih ni, sam sebe je! Sam sebe zato, ker izgubi počasi zaupanje svojih mojstrov, ker se mora zaradi takih ljudi pojačati tovarniška kontrola, ker se zaradi tega manj zasluži. Nazadnje se pa tak človek nauči goljufije v malem in ni rečeno, da se kasneje ne bo navadil na veliko.

Take in slične pridejo na ušesa našemu Stražarju in mu delajo sive lase. In to upravičeno. Red in pravilno poslovanje pri delu na strojih in v raznih oddelkih kakor tudi v sami administraciji sta predpogoj, da podjetje sploh lahko izračuna cene posameznim izdelkom. Ali se vam ne zdi, da bo cena

precej napačna, če bo delo napačno izračunano? Poleg tega se naj dogodi še to, da bo od strojev na prijateljski način šel na vozove dober les ali pa da bo v furnirni nekdo vzel zvez furnirja?

Že v samem Logatcu smo videli nekaj primerov takega poslovanja. Morda se kdo spomni mizarskega podjetja v Gor. Logatcu, kako slavno je končalo? In zakaj? Prav zaradi takih reči, ki so se začele z malimi, končale pa z velikimi poneverbami in končno z likvidacijo podjetja.

Mojstri oddelkov so dobili strog nalog naj pojačajo kontrolo brez sodelovanja samih delavcev. Brez globokega čuta za pravičnost in poštenje pa uspeha ne bo.

Ker nočemo da bi šli po poti mizarskega podjetja v Gor. Logatcu in napravili v Logatcu brezposelnost ter s tem pomanjkanje in bedo, upamo, da bodo sami brez kontrol delali tako, kot mora delati vsak pošten delavec.

DOBER LES

Skladiščnik noče prevzeti stolov, ki so jih pripeljali iz nekega podjetja, češ, da so iz ničvrednega lesa, večinoma črvicega. Tisti, ki jih je pripeljal se pa odreže: »Les je že dober, sicer bi ga črvi ne jedli.«

Opombe k delovnemu redu

Takole nekako minuto pred drugo uro popoldne vidiš prve kolesarje, ki se kot za stavo zapodijo preko proge. Točno ob dveh pa so že tri četrtine delavcev izven tovarne.

Delovni red, ne samo naše, ampak vseh tovarn v državi, predvideva osemurno delo. To se pravi, da se dela osem ur. Na noben način pa ni mogoče, da se v nekaterih naših oddelkih odpravljajo ljudje z dela že pet minut pred drugo uro, v kakšnem tudi deset minut prej itd. Opozarjamo! Dela se točno do dveh. Šele ob dveh se ustavijo stroji in napravijo ljudje k odhodu. Le reditelji lahko začno s pometanjem četrte ure pred drugo. Isto velja za drugo in tretjo izmeno.

Drugo tako opozorilo je, da brez nujne službene potrebe med delovnim časom nihče ne sme zapustiti dela ter oditi v pisarne. Dogaja se, da delavci in mojstri prihajajo z različnimi osebnimi vprašanji v pisarno. S tem motijo ljudi po pisarnah in prekinjajo v svojih oddelkih delovni proces.

V tovarni se dela osem ur, čas za malico in za opravke v pisarni je v času odmora ali po končanem delu, saj dela pisarna do četrte ure popoldne.

Prosimo vse delavce in delavke, da te naše opombe v bodoče upoštevajo. Nihče nima rad, če se mu ob mesecu odtrga 100 din brez vzroka ali se ga na kakršen koli način oškoduje. Podjetje kot celota tudi ne more dopuščati, da bi ga posamezniki na kakršen koli način oškodovali!

Lesno industrijska šola v Logatcu

Dne 10. septembra je bil v Ljubljani plenum strokovnega združenja lesne industrije. Na tem plenumu, kjer je bilo zastopanih 45 slovenskih lesno industrijskih podjetij, je bil sprejet sklep o nujnosti ustanovitve lesno industrijske šole.

Ta šola, v kateri bo triletni pouk ter poleg tega razni tečajji za specializacijo, se bo imenovala Slovenska lesno industrijska šola. Sedež te šole bo v Logatcu.

Lesna industrija Slovenije bo končno dobila svojo lastno šolo, ki jo tako nujno potrebuje. Šola bo organizirana po slični šoli, kot jo imajo v Švici. Poleg učilnice bo imela tudi svoj internat ter svoje delavnice z lastno šolsko žago.

Logatec pa bo pridobil lepo ustanovo, ki bo brez dvoma koristna temu kraju.

Šola bodo gradili postopoma, s samim poukom pa bodo verjetno začeli v marcu 1955. Da pa bo šola v resnici čimprej začela s poukom, je odvisno od OLO Ljubljana okolica, ki bo brez dvoma pri ustanovitvi te tako pomembne šole pomagal.

Še en visokoturni rezkar?

V začetku meseca je strojni oddelek tovarne pridobil še en rezkar z 18.000 obrati. Rezkar je popolnoma nov, belgijske znamke Danckert.

Stroj smo prejeli od LIP Postojna, ker je bil neizkoriščen. LIP Postojna je razumel težave naše tovarne in stroj začasno in velikodušno odstopil nam.

Kot protiuslugo bo naša remontna delavnica izdelala LIP en Hempel-polavtomat za struženje.

V mesecu decembru dobimo od Žičnice v Ljubljani še en sličen rezkar, toda z 22.000 obrati na minuto. Zanimivo je, da bo razen motorja, ki je uvožen iz Avstrije, celoten stroj izdelan doma. Stroj ne bo imel jermenski pogon, temveč direkten. Visokoturni rezkarji na direkten pogon imajo to prednost, da ne trošijo jermen.

Ko bo tovarna v zadostni meri opremljena s tovrstnimi rezkarji, se bo kvaliteta dela zelo dvignila. Rezkanje na teh strojih je čisto in ni potrebno toliko brušenja. Skupno potrebujemo 5 visokoturnih rezkarjev. Galanterijski obrat potrebuje tri, stolarna enega in mizarna enega. Dva imamo — torej še tri!

Ko vzameš dopust

je potrebno, da ti dopust odobri tvoj mojster. Če ti ga odobri, mora napisati na poseben obrazec odobrenje. En izvod odobrenja ostane tebi, en izvod oddaš v mezno pisarno, kjer ti potrdijo, da si dopust nastopil, en izvod pa obdrži mojster sam. Ko odideš z dela, pospravi svoje delovno mesto ter predaj stroj svojemu sodelavcu.

Ko se vrneš z dopusta, javi svoj prihod v mezno pisarno in svojemu mojstru, da ti odredi delo.

Izredne dopuste, plačane in neplačane, odobri tajništvo podjetja le v izrednih primerih. Izredni dopust dobiš le, če nimaš pravice do rednega dopusta ali si rednega že izrabil.

Bližajo se dolgi večeri

Kulturno prosvetno delo, ki je v letnih mesecih zastalo, bo treba v jesenskih in zimskih mesecih poživiti. Sindikalni odbor bo moral proučiti, kaj vse in kako bi življenje na kulturnem polju poživili. Najbolj primerno bi bilo, da bi se osnovalo več pevskih skupin. Saj pevec je med našimi ljudmi mnogo. Verjetno je, da bi med toliko ljudi dobili prav dober moški in ženski pevski zbor, pa tudi kakšen prvovrsten oktet bi lahko organizirali. Petje je ena od najcenejših oblik prosvetnega udejstvovanja, nudi pa človeku največ osebnega in duševnega zadovoljstva.

Treba pa bo rešiti vprašanje pevskih vaj. Kdo naj jih vodi in kje naj se vršijo? Morda bi bil primeren kakšen prostor v bodoči menzi? Kar se tiče pevovodje, bi bilo umestno, da bi sindikalni odbor odprl svoj mošnjiček ter bi verjetno proti honorarju le našli kakšnega človeka, ki bi vodil naša grla.

Tudi šahiste bi bilo potreba zbrati. Morda bi bilo dobro prirediti plesne vaje?

Na vsak način bo treba nekaj storiti za dvig kulturnega življenja. Pri tem bi moral odigrati prvenstveno vlogo naš sindikalni odbor, ki bi moral razgibati tudi druge vaše organizacije, tako da bi skupno zajeli čim več ljudi, ki bi se na kakršen koli način kulturno udejstvovali. Pri tem ne bi smeli iti s stališča, da se ljudje morajo neke udejestvovati zato, ker jih v to silimo, temveč s stališča, da je samo življenje ljudem prijetneje in udobneje, če v svojem prostem času nekaj opravljajo, kar jih veseli.

Zato pa bi bili veseli, če bi se posrečilo spraviti skupaj nekaj pevskih skupin, ki bi se urile in

počasi izurile v dobre manjše zборе. Tako bi po raznih veselicah in prireditvah ne poslušali sto načinov izvajanja in tuljenja, temveč marsikdaj tudi lepo domačo slovensko pesem.

Logaška . . .

Sredi septembra je bil v Gorenjem Logatcu mašnovni sestanek. Prisostvoval mu je tudi republiški poslanec tov. Kavčič. Pričakovali smo, da bodo Gorenjelogačani po svoji stari navadi na sestanku mnogo govorili o svojih gospodarskih problemih. Po ne vem kakšnem naključju lahko ves sestanek označimo kot debato z naslovom »Smrt pod drevsom«.

Nekaj diskutantov se je namreč z vso svojo govnorniško sposobnostjo in ogorčenostjo vrglo na naš celotni gospodarski sistem, ki je baje takšen, da mora kmet od lakote umirati, ker ne dobi dovolj sečnih dovoljenj.

Danes bi radi malo osvežili spomin tistim govnornikom, ki sicer tudi kos plesnivega kruha ne bi dali tistemu polkmetu za katerega so se zavzemali. Stvar je namreč sledeča: Logaška občina ima v resnici premalo sečnih dovoljenj. Toda kot vemo, se sečna dovoljenja izdajajo za občine na podlagi hektarske površine gozdov in na podlagi lesne mase, ki je na enem hektarju gozda. Morda so prav tisti diskutanti krivi, da je sečnih dovoljenj malo. Zakaj? Zato, ker je v uradnih poročilih za občino Logatec iz leta 1948 do leta 1951 izkazana skoro polovica manjša gozdna površina in samo 120 m³ lesa na 1 ha. Ti izkazi kažejo polovico manj lesa pri nas, kot ga je v resnici.

Kdo je temu kriv? Prav tisti, ki danes največ govorijo, da dobijo premalo sečnih dovoljenj. Pred leti so lagali, da nimajo toliko gozda, kot ga je v mapah in govorili, da so njihovi gozdovi prazni.

Ker so mislili druge preliščiti, so danes udarjeni sami, krivdo pa vračajo na ljudsko oblast in na poslanca, ki jih ne štiti tako, kot oni hočejo.

Pa še nekaj. Več takih in sličnih je trdilo, da od naše tovarne Logatec ničesar nimajo. Nočemo diskutirati o tem ali imajo ali nimajo, verjetno je tudi naša oblast kriva, da imamo tovarno ter da imajo kmetje letos mnogo nižje davke kot prejšnja leta. Prav gotovo je kriva, da vsak naš delavec plača letos din 82.000 davka naši skupnosti, povprečen kmet v logaški občini pa 26.000 dinarjev. Ali se ne zdi tistim diskutantom, da jim mi v tovarni precej pomagamo, da plačajo na naš račun mnogo manjše davke.

Čudne so take diskusije ob katerih so nekateri pozabili, da iz vsake druge gorenjelogaške hiše najmanj eden služi kruh v tovarni. Menda se ne motimo, ko trdimo, da bi tisti, ki so proti tovarni, radi videli v Gorenjem Logatcu dvesto hlapcev in dekel po 50 din na dan!

O takih rečeh se je sukala diskusija. No poslanec, zdaj pa rešuj in pomagaj!

Nekateri pravijo, da smo Logačani precej šibki v borbi za zdrav gospodarsko politični razvoj. Menda se dosti ne motijo!

NERODNO

Na neki gostilni je bilo zapisano »Danes zaradi krsta zaprto.«

Ni se jima posrečilo

Zadnjič smo prejeli prepise sodb za tovarišiči Čuk in Kobal, ki sta bili obsojeni vsaka na 6 mesecev zapora.

Nekega lepega dne sta brez obvestila zapustili delo v tovarni ter jo mahnili na Gorenjsko. Tam nekje nad Jesenicami sta jo nameravali mahniti preko državne meje, seveda v družbi ljubčkov. Pa jima ni uspelo. Naši varnostni organi so jih zajeli in poslali tja, kamor spadajo.

Po našem mišljenju naj bi takih ptičev ne lovili in jim ne branili preko meje. Naj gredo. Doma so kruha siti, tam pa ne vemo, če bi ga bili vedno. Mislimo, da je take lahkomišljenosti kriva slaba vzgoja in pa slaba družčina. Namesto, da bi starši navajali otroke k pridnemu in poštenemu delu, pa največkrat skupaj z njimi premlevajo slabo propagando ter ustvarjajo mnenje, da je drugod po svetu lepo in dobro, da ni potrebno nič delati, pa se vseeno krasno živi.

NEPOTREBNA SKRB

Zdravnik: »Še nekaj vam polagam na srce: Nikar preveč ne pijte.«

Bolnik: »Bodite brez skrbi, meni ni nikdar preveč.«

SPREJETI DELAVCI V MESECU AVGUSTU

Tegel Marija, Urbas Anton, Menart Jože, Masle Ivana, Skvarča Franc, Stegel Marija, Hočevar Kristina, Turšič Pavla, Alešič Lutfa, Ferencak Jurij, Hodnik Stanko, Pirc Antonija, Sedej Marjeta, Franko Frančiška, Žigon Anton, Puc Marija, Tršar Francka, Gorjanc Ivana, Gostiša Bernarda, Klevišar Marija, Maruša Ivanka, Rudolf Ivan, Čuk Štefanija, Mikuž Ivana, Lampe Marija, Mlinar Andrej, Petrovčič Franc, Kogovšek Franc, Turk Janez, Žigon Jože, Juha Anica, Černigoj Franc, Brence Alojz, Stražišar Angela, Habič Silvo, Brus Albina, Koren Ivanka, Pečkaj Janez, Brenčič Jože, Petkovšek Anastazija, Seliškar Jože, Vehar Leopold, Petrovčič Jakob, Kobal Jože.

V upravo podjetja:

Istenič Tomaž, Brus Jože.

ODPUŠČENI DELAVCI V MESECU AVGUSTU

Kržič Stane na lastno željo, Mihevc Anica samovoljno, Majcen Franc na lastno željo, Petrovčič Janez na odsluženje v JLA, Kobal Milka odpuščena, Kavčič Bogomila na lastno željo, Svetina Jože sporazumno, Slabe Marica sporazumno, Čuk Francka odpuščena, Alešič Lutfa na lastno željo, Gorjanc Ivana sporazumno.

Kratkovidnost